

BÚÉK – A hálaadás fontossága

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Békevár szolgálat, 2019. december 30.

Szeretettel köszöntünk benneteket az év utolsó összejövetelén! Köszönts a szomszédodat és kívánj neki egy kegyelemben gazdag új évet! Halleluja! Ma a hálaadásról fogunk tanítani.

Hálát adni – mint a bevezető imában is volt – lehet az elmúlt dolgokért, és lehet hálát adni azért, amit szeretnénk megkapni. Kétféle módja van a hálaadásnak. Sokan kívántak boldog új évet már nektek az elmúlt napokban, de kérdés, hogy vajon milyen lesz az új éved? Jó kérdés, de megmondom, milyen lesz. Lapozzunk közben a Zsoltárok 65,11 Igéhez. Olyan lesz az új éved, amilyen kép van az új évről a lelki szemeid előtt. Ezt a képet a gondolkozás határozza meg. Ezért mondja a Róma 12,2-ben az Ige, hogy újítsátok meg a ti gondolkozásotokat.

Róma 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Zsoltárok 65,11.

11. Megkoronázod az esztendőt jóvoltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad;

Jó ez nektek újévi jókívánságnak? Akkor örvendezzünk, mert az Evangélium az örömhír. Gyakorlatilag mindenféle helyzetünket, az anyagi helyzetünket, az egészségügyi helyzetünket az a kép határozza meg, ami bennünk van. Ami bennünk kialakul, ami a lelki szemeink előtt kivetítődik, és ez a gondolkozás eredménye. A legelső lépés az, hogy a keresztények újítsák meg a gondolkozásukat, mégpedig az Ige alapján. Ez egy külön tanítás, most abba nem megyünk bele. Két rendszer létezik. Van a világi rendszer, és van Isten rendszere. Te melyikben vagy? Ez egy sorsdöntő kérdés. Ki a te forrásod anyagi tekintetben? Fizetés, nyugdíj, vállalkozás, melléktevékenység, vagy pedig az Úr? Különbséget kell tenni a forrás és az eszköz között. A munkahely, a főnököd, meg a nyugdíjhivatal egy eszköz. A forrás Isten. Gyakorlatilag, ami befolyik hozzánk anyagi áldás, az mind Istentől származik valamilyen tekintetben. Isten adta a lehetőséget, Isten adja a szívdobbanásodat, Isten adja az erőt. Ezt az erőt te eladod, tehát dolgozol, és ezért kapsz kenyeret, vagyis kenyérre való pénzt. Tehát a forrást nem szabad az eszközzel összetéveszteni, és sok esetben a keresztények saját magukat bekorlátozzák.

Nem tudom, emlékeztek-e rá, vagy volt-e valaki annak idején Robert May alkalmán, itt is járt a Balaton környékén. De tanításokat valószínűleg hallottatok tőle. Egy fiatal pásztor, van egy gyülekezete, amely kivétel nélkül nyugdíjasokból áll, és fölépítettek egy imaházat, vagy templomot. Hogyan lehet ez? Hát úgy, hogy nem arra tekintettek, hogy: Juj, hát nekem csak egy kis nyugdíjam van! Abból tényleg nem lehet egy templomot összehozni, hanem a látásukat kiszélesítették. Kértek Istentől áldást, és amikor áldottak voltak a fix jövedelmükön felül, akkor abból már összeadták az építkezéshez szükséges anyagiakat. Mert amikor csináltak családi költségvetést, akkor ne csak arra korlátozd be, hogy ennyi a láthatók szerinti jövedelmed. Mert az ábrahámi áldásokat ne felejtse ki belőle! Ábrahám nagyon gazdag volt, mert Isten áldása volt rajta.

A Máté 13,22-t nézzük meg, a magvető példázata van itt ebben a részben. A probléma ott van, amikor csak a látható jövedelemre korlátozza az ember a látást. Pedig az Ige azt mondja, hogy ne tekintsünk a láthatókra, hanem a láthatatlanokra, a szellemi dolgokra, az áldásokra. Amikor a keresztény a láthatókra néz, akkor az történik, hogy azok a világi gondok, problémák, hogy már megint áremelés, már megint 320 Ft a benzin, ez a benzinár megint be fog gyűrűzni a kenyérbe, meg a kiflibe, meg a tejbe. Ezek a világi dolgok kilopják az Igét. Ez a probléma ezzel. Olvassuk el az Igét:

Máté 13,22.

22. Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.

Érthető, ugye? Mert ez a világ. Megkapod az Igét, akár a mai napon, vagy olvasod otthon az Igét, és jönnek a világi problémák, és kirángatják azt. Az egyik pásztorársam, a haja szegénynek égne áll, mert van egy féléves báránya, nem túl sok az Úrban ez, de ha van egy kis pénze, akkor mindig sms-t ír neki, vagy hajnali ötkor hívja: indulok a Balatonba, véget vetek az életemnek! Most éppen kapott egy sms-t, hogy: Jaj de szaggat, jaj de fáj, itt és ott, és alig bírom ki! Nem kétlem, hogy így érzi magát valaki esetenként. Ezek a láthatók. Mit tett az Úr Jézus? Az Ő sebeivel gyógyultunk meg. Isten Igéjét igazságnak tudjuk tekinteni? Igen. Én legalábbis igen. Tehát, ha ott azt írja az Ige, ha azt mondja Isten Igéje, hogy Jézus sebeivel gyógyulást nyertünk, akkor számomra az az igazság, és ha előadódik valami tünet, akkor ez lehet igazság? Az egy hazugság számomra. Mert a mennyei Apukánk szavát százszázalékosan elfogadom. Nem kételkedek benne. Tehát a betegség, a tünetek, a szegénység, az mind hazugság. Ha erről a keresztény a szívében megértést kap, akkor olyan kép ábrázolódik ki előtte a kivetítőn, hogy a Krisztusban én gyógyulást nyertem. Ábrahám áldása hozzám tartozik. Akkor a drága szent nem ír ilyen sms-eket. Nem tudom, mit csinál ez a drága pásztor. Egy dolgot azért lehet tenni, ahogy tanultuk korábban is, hogy a kijelentés és bölcsesség szellemét kiárasztani fölötté, hogy meglássa az Igének az igazságát, a világosságot. Akárhogy nézünk ki, akárhogy érezzük magunkat, egy dologra kell fókuszálnunk, az Úr Jézusra. Mert ha az ellátásunk forrására fókuszálunk, akkor kezdünk el sikeres, győzedelmes és áldott életet élni. Nézzétek meg az embereket, amikor az utcán sétálnak. Hányan mennek lehajtott fővel, és lehajló bajusszal? De akad köztük, akik fölfelé tekintenek, és a bajszuk sarka és szájuk sarka fölfelé kanyarodik. Tehát már maga a tekintet meghatározó. Ha lefelé nézünk, az súlyt jelent, terhet jelent, nyomást jelent. Ha fölfelé nézünk, akkor az a siker útja.

Volt egy nagyon rövid prófécia, de hogy mindenki együtt hallja, felolvasom. Így szól:

Dicsőséges év! A nagyobb világosság éve, a sikerek éve, a gyarapodás éve, a növekedés éve. A több és a még több, több mint valaha. Hatalmas dolgok történnek az idén! Nagy változások lesznek. Előléptetések, magasabb pozíciók, növekedés minden területen, és az életünk minden területén. Köszönjük, Atyám, hogy az áldottjaid vagyunk. Köszönjük a Szent Szellemet, akit kiöntöttél a szívünkbe, és köszönjük mindazt, amit tettél, és elvégeztél értünk.

Buzduljon a szívetek! Tehát ezek alapján mondhatjuk azt, hogy örömteli napok várnak ránk. Örömteli napok várnak ránk. Mit jelent az öröm? Együttal azt is jelenti, hogy szabadok vagyunk. Tehát ha egy gyülekezet, egy nyáj örömben van, akkor az azt jelenti, hogy a kötésektől, terhektől szabadok. Sőt azt is jelenti, hogy otthon is örvendeznek, hogy Uram, milyen megváltásban részesedtünk a te kegyelmed által, amit meg sem érdemeltünk volna, csak kegyelemből kaptuk! –, mert a dicséretnek, a hálaadásnak egy életvitelnek kell lennie. Megmondom őszintén, hogy nincs minden gyülekezetben olyan, mint itt. Ami itt meg szokott nyilvánulni. Mert előadódhatnak gondok, problémák, de akkor mit kell csinálni azzal? Mit mond az Ige? Hogy minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok. Ha jól emlékszem, a Manyikánk olyan jó példát adott, hogy a problémáit fölírta papírra, és föltette a szekrényre. Ugye, jól emlékszem? Leírta a problémáját, imádkozott érte, és föltette a szekrényre, hogy ez már nem az enyém. Uram, ez a Tiéd! Menjünk el a Zsoltárokhoz, az 50,14–15 igeversekhez. Figyeljétek meg ezt a három lépést, ami itt fog következni. Hogy mi az a három lépés, és milyen összefüggés van közöttük. Úgy csinálom, mint a mesebeli rendőr a viccben: Jancsika, ha megmondod hány kifli van a zsebemben, megkapod mind a kettőt! Itt nem kettő, hanem három lépés van.

Zsoltárok 50,14–15.

14. Hálával áldozál az Istennek, és teljesíted a Felségesnek fogadásaidat!

15. És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.

Ebből adódik a gond, mert az Úr Jézus soha nem mondta azt, hogy piros szőnyegen fogsz járni, édes lányom, és édes fiam, miután újjászületél. Mert e világ istene a sátán, és ő bokán fog rugdosni. De nincs olyan ereje, és ezt most olvastam valahol, hogy nincs ereje, hogy eltegyen láb alól. Sokszor megpróbálta. Én is, ahogy végiggondoltam az életemet, velem is sokszor megpróbálta. De dicsőség Istennek, nem volt olyan hatalma. Tehát, ha gondod van, kezd hálaadással! Nem azért, mert gondod van, hogy jaj, de jó, hogy most kaptam egy megpróbáltatást, és ezt most akkor cipelhetem, hanem azért, hogy tudom, Uram, hogy te ebből a problémából ki tudsz hozni, mert te hatalmasabb vagy, mint a probléma!

Tudjátok, hogyan szól az a felhős történet? Jön a nagy zivatar, megfordul a keresztyény, és azt mondja: Látod Istenem, hogy milyen hatalmas viharfelhő van mögöttem? Ez az a keresztyény, akiben még nincs kellő hit. De akiben megvan a kellő hit, akkor megfordul, és azt mondja: Te viharfelhő, látod mögöttem azt a hatalmas Istent? Rajtunk múlik, hogy a problémát mekkorának látjuk, de egy biztos, hogy a probléma soha nem nagyobb Istennél. Mi lehet, hogy nagyon látjuk, de a probléma soha nem nagyobb Istennél.

Tehát *hálaadással* kezdünk, aztán *segítségkérés* a második lépés, és jön a *szabadítás*. Ez a három lépés olvasható ki ebből az Igéből: a hálaadás, segítségkérés, és szabadítás. Ha viszont valamit kérsz Istentől, szeretnél egy mélytengeri herkentyűt, akkor imában, Jézus nevében az Úr elé mérsz: Uram, látod az én szívem kívánságát, hogy nekem erre milyen nagy szükségem van, hogy nagyon szeretném, de nagyon szeretném, és az ima végén hitben megköszönöd, hogy köszönöm, Uram, ez megvan nekem. Ezt azért tudod megtenni hitben, amikor még nem is látod, mert tudod, hogy az Atya az imáidat meghallgatja, készíti a csomagot, címezi, és betölti a csőpostába. Az egy másik kérdés, hogy mikor ér ide, mert az rajtunk múlik. A mi hitünkön múlik, mert a hit az a szállító eszköz, ami az Atyától idehozza nekünk valóságba a dolgot. Az imánál a sorrend: az ima, hálaadás, és jön az eredmény.

Még egyszer ismétlem, hogy a hálaadásnak két fajtája van. Ami már megvan, megvalósult, azért adok hálát, vagy pedig valamit előre hitben megköszönök, hogy azt megkapom. Pontosabban megkaptam, csak még nem ért ide. A Zsoltárok 100-hoz lapozzunk. Pár ilyen újéves Igét nézünk. Terheket nem kell cipelni, azt le kell rázni. Tudjátok, az okos csacsi mit csinált? Kiment a mezőre a kútásó a szamarával. Valahol rendeltek egy utat, megásta a kutat, és a csacsi estefelé addig-addig tipegett, míg beleesett a kútba. De mivel nagyon messze voltak a falutól, a kútásó ott állt a kút szélén szomorkodva, hogy én ezt egyedül nem tudom kihúzni, pedig olyan derék jószág volt, és úgy szerettem! Ha most én hazamegyek, és itt hagyom, jönnek a farkasok, fölfalják. Mit tegyek? Hát mivel sajnálta a szamarát, hogy a farkasok ne szaggassák szét, azt mondta, hogy drága csacsikám! Akkor most meg kell válnom tőled! – és elkezdte a földet rászórni a csacsira. Elkezdte betemetni. Egy teher nehezedett a csacsinak a vállára. Mit csinált az okos csacsi? Megrázta magát, lehullott róla a föld, és rálépett. Mindig egy centivel följebb-följebb ért. Igaz, hogy kút nem lett belőle, de a csacsi kijött. Tehát nagyon fontos az, hogy a keresztyénynek a terhet le kell ráznia, és akkor fognak kijönni a gödörből. Sajnos vannak téves tanítások, hogy milyen jó a fájdalom, milyen jó a szegénység, milyen szó a szenvedés, milyen jó, ami igeellenes.

Zsoltárok 100,4.

4. Menjetek be az Ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az Ő nevét.

Tudjátok, amikor hazajön az iskolából gyermeketek, vagy az unokátok, és ha netán tornácos a ház, vagy maradjunk az előszobánál, hogy röpül be: Anyu, vagy mami, papi! Kaptam ötöst, kaptam kitüntetést, előléptetést, bármit! Hogy röpül be a tornácon az előszobába? Hatalmas örömmel. Hálaadással. Örömmel, dicsérettel. Jaj, de finom volt a süti, amit sütöttél nekünk, és elküldted! Valahogy nekünk is így kell az Atya elé lépünk, amikor belépünk az Ő jelenlétebe.

Zsoltárok 107,8.

8. Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért,

Tehát hálaadás a kegyelemért, és ahogy haladunk a tanításban, meglátjuk, hogy ez miért fontos, és a csodadolgokért, mert csodadolgok léteznek. Mikor kell hálát adnunk?

Zsoltárok 119,62.

62. Éjfélkor felkelek, hogy hálát adjak néked, igazságod ítéleteiért.

Mikor kelt fel ez a jó ember? Pont éjfélkor. Gyakorlatilag hálát adni lehet óránként, nem fontos reggelre és estére korlátozni. Lehet adni ötpercenként, és lehet adni percenként. Ha jön a tavasz, és kimentek a kertbe metszeni, meg kapirgálni, és ha kettesben vagytok az Úrral, akkor folyamatosan lehet hálát adni. Az Ésaías 12. fejezetben pedig ott van a megváltottak hálaéneke. Pár versből áll, ezt elolvassuk.

Ésaías 12,1–6.

1. És így szólsz ama napon: Hálákat adok néked, oh Uram! mert jóllehet haragudtál reám, de elfordult haragod, és megvigasztaltál engem!

2. Ímé, az Isten az én üdvösségem! bízom és nem félek; mert erősségem és énekem az Úr, és Ő lett nékem az üdvösségem!

3. S örömmel merítetek vizet az üdvösség kútfejéből,

4. És így szólotok ama napon: Adjatok hálát az Úrnak, magasztaljátok az Ő nevét, hirdessétek a népek között nagyságos dolgait: mondjátok, hogy az Ő neve felmagasztaltatott.

5. Mondjatok éneket az Úrnak, mert dicsőséges dolgokat cselekedett; adjátok tudtára ezt az egész földnek!

6. Kiálts és örvendj, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izraelnek szentje!

Ugye milyen szép? Elmegyünk az 1Thessalonika 5,18-ba, itt is a hálaadásról van szó. Nem szabad félreértelmezni ezt az Igét sem, ahogy a többit sem. Előtte természetesen ott van, hogy mindenkor örüljete. Akkor ez kötelező, mert Ige is van hozzá. Egyszer az egyik vendég-szolgáló mondta, hogy ma kötelező örülni. Emlékeztek még rá?

1Thessalonika 5,18.

18. Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.

Ez nem azt jelenti, hogy mindenért, mert amikor az ember kifekszik, mint a gyalogbéka, akkor azért nem kell hálát adni, hogy kifeküdt, az ördög elgáncsolta, hanem minden helyzetben a szabadításért. Mert a hitünknek ott kell lenni, hogy akkor is fel tud Isten emelni bennünket, ha gyalogbéka effektus következett be. Amikor hitben vagyunk, akkor ott van a Szent Szellem olaja. A hit és az öröm kéz a kézben járnak. Ha nincs ott az öröm, a hit sincs ott olyan mértékben. Őrizzétek meg ezt a Szent Szellem általi örömet, ami itt tapasztalható! A 2Timótheushoz lapozunk. Addig elmondom, hogy kétféle embertípus van. Az egyik embertípus a hálás, a másik pedig a hálátlan. Ez vonatkozik az utolsó időkre is, erősen.

2Timótheus 3,1–5.

1. Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.

2. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok.

3. Szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jót nem kedvelők.

4. Árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.

5. Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.

Tehát itt van a háládatlan kifejezés, ami a hálásnak az ellentéte. Van, amikor emberek a problémákat magasztalják fel. Hogy mit tettek velem? Vagy mit nem tettek velem, amit elvártam, és meg kellett volna tenni! Egy párszor elhangzott Pesten is tanításként, hogy

senkitől ne várj el semmit, mert akkor nincs min megsértődni. Nem köszön, akkor nem köszön, kész! Tehát amikor az ember a problémákról beszél, az nem alázat, az nem hit, és nem hálaadás. Az Ige pedig azt mondja, hogy az alázatosokat fölemeli, felmagasztalja Isten. Olyat is szoktak mondani, hogy ha tudnád, hogy mit éltem át ekkor és ekkor, ebben a helyzetben! Ez megint hálátlanság, mert Isten kihozta belőle. Arról kellene beszélni, hogy hálát adok Istennek, mert igaz, hogy voltam gödörben, de fölfelé jöttem az Úr kegyelméből!

Konkrét esetek. Van egy keresztény ismerős, egy lány, nem annyira fiatal, járt a gyülekezetbe egy ideig. Kicsit fogyatékos, mozgássérült volt, nem tudott menni. Gyönyörűen jár ma, csak nem a gyülekezetbe. Az Úr meggyógyította, de nem a gyülekezetbe megy. Amikor elkezdett gyülekezetbe járni, Isten nyitott egy kaput az Ő kegyelme által. Mentek hozzá különböző segítségek, csomagok, lehet, hogy még pénz is. Élelmiszerek, főként, amikor ünnepek voltak, és be volt akasztva a kapujára. Ez a csatorna elzáródott az által, hogy egyrészt nem a helyét foglalja el, mert nem jár a gyülekezetbe, másrészt pedig, ő elvárja, de közben nincs hálaadás. Amikor elmegy az utcán mások mellett, akkor csillagvizsgáló típusban, felcsapott fejjel, köszönés nélkül teszi. Ha jól hallottam, akkor az idén nem volt egyetlen csomag sem. De ez összefügg azzal, hogy hálaadó ember vagy, vagy nem. A kegyelem kapuja ez alapján nyílik, vagy záródik. Amikor a pásztor megkérdezte, hogy nem kellene gyülekezetbe járni, hiszen az Úr meggyógyított? A lábai rendbejöttek, előtte nem tudott menni csak a kerítés mellett, akkor is csak kapaszkodva, úgy is csak alig-alig. Azt mondta, hogy azért nem, mert ha az a valaki jár, akkor én nem járok! Mondja, hogy hát kapj a fejedhez már, mert őtől kaptad a legtöbb csomagot, meg élelmiszert, meg ajándékot! Vedd figyelembe, hogy az hetven éves, és hogy kicsit bohókás már, akkor olyan. De adjál hálát Istennek, hogy mennyi mindent kaptál! Akkor sem! Jó. Nem kötelező.

A hálás és a hálátlan szívben itt van a különbség. Akkor, amikor a hálásból átállnak a hálátlanba, akkor hirtelen jön az, hogy nem jó a gyülekezeti társam, nem jó a pásztor. Tíz évig jó volt, de most nem jó a pásztor, mert ilyen, meg olyan, meg amolyan. A Békevár oldalán is van hirdetési rovat, ahol a szabályoknak megfelelően egy meghatározott ideig lehet hirdetni. De van olyan, aki elfelejtkezik róla, miután föltette és akár öt vagy hat évig is ott van, pedig már régen eladták, amit akartak. Töröltem valakinek az ilyen hirdetését, és fel volt háborodva az illető, hogy milyen jogon tettem ezt? Egy dolgot tehet, hálát adhat Istennek, hogy van ilyen oldal és van hirdetési lehetőség ingyen. A Jakab 4,7 szerint ennek vagy aláveti magát és használja így ezekkel a feltételekkel, vagy nem használja.

A Lukács 17-ben Jézushoz ment a tíz leprás, és Ő mit mondott nekik? Hogy menjetek el a paphoz és mutassátok meg magatokat, mert akkor az volt a törvény. Ő állította ki a bizonyítványt, hogy valaki egészséges, mert különben az ilyen súlyos betegek nem mehettek közösségbe. El kellett kerülniük az embereket, a falut, és messziről kiáltani kellett, hogy tisztátalan vagyok! Súlyos büntetés járt azért, ha ezt megszegették. Mégis ez a tíz leprás odament Jézushoz, és ahogy mentek az úton a paphoz, meggyógyultak.

Lukács 17, 17–18.

17. Felelvén pedig Jézus, monda: Avagy nem tízen tisztulának-é meg? A kilence pedig hol van?

18. Nem találtattak, akik visszatértek volna dicsőséget adni az Istennek, csak ez az idegen?

Ugyanis a tizből egy visszatért hálát adni. Ráadásul nem is izraelita volt, hanem idegen. A kilenc meg nem jött vissza hálát adni. Ha az ember nem ad hálát Istennek, nem ismeri el, hogy Ő volt az, aki csodát tett, akkor könnyen bajba kerül. De ha hálát adunk, akkor a hálaadással egyre nagyobb kegyelem árad ránk, és a kegyelem által pedig jönnek az áldások. Ezért fontos, hogy egy hálaadó hozzáállást és szívet építsünk ki. Saját bizonyosságom, amit gyakorlatilag megtapasztaltam az Úr kegyelméből, hogy egy ideig úgy gondoltam, hogy a családtagjaim úgyis ráérnek, és akkor meg tudják csinálni ezt is, azt is, am azt is, le tudják

másolni a CD-t, meg a tanításokat és sorolhatnám, belefér az idejünkbe. Ez igaz egyébként, de az Úr átállította a csatornaváltót nálam, és elkezdtem fokozatosan hálaadóvá válni. Úgy a családtagokért és mindenki másért. Ezt magamban tettem, az imaszobámban, és azt vettem észre, hogy az otthonom légköre megváltozott. Mert amíg gyakorlatilag én elvártam dolgokat, addig egy ellenállást tapasztaltam. Miután elkezdtem hálaadó lenni, ez az ellenállás eltűnt. Próbáljátok ki nyugodtan! Hálát adni a papáért, mamáért, családtagokért, gyerekért, lemenőért, felmenőért, mert a hálaadás a szíveket megnyitja és működik.

Írjátok fel házi feladatnak, ha el akarjátok olvasni a 2Kronikákban a 32. fejezetben, ott hosszabban megtaláljátok. Talán a 20–26. közötti részben történt az, hogy Ezékiás volt a király és jött az ellenség. Ezékiás király tudta, hogy egyedül ő kevés, ezért imádkozott Istenhez. Jött Isten az angyalaival, az ellenséget szétverte, elfutottak, a király és az ország megmenekült. Jött a nép a királynak hálát adni. Ez még önmagában nem nagy baj, de a dicsőséget magára vette és nem adta tovább Istennek, hogy nem én voltam, hanem Isten volt, ezért egy ítélet szállt rá. Nagyon sokszor találkozom én is keresztényekkel, amikor valaki valakinek megköszön valamit, hogy: jaj de jó, hogy ezt megtetted, segítettél vagy milyen bölcs gondolat származott tőled vagy mennyire segített, amit mondtál, és akkor, aki ismeri ezt az igei igazságot, csak azt mondja, hogy nem én voltam, továbbadom a dicsőséget Istennek! Ugye ismeritek ezt? Tehát mivel a király a dicsőséget magára vette és nem adott hálát Istennek, hogy Ő volt a szabadító valójában, ezért egy ítélet szállt rá és a népre. Ésaiás 38-ban olvassuk el, mert itt egy kicsit részletesebben kifejti. Mind a két helyen azt írja, amit az előbb is említettem, de érdemes a kettőt összevetni.

Ésaiás 38,1–6.

1. Azon napokban halálos betegségbe esék Ezékiás, és eljött hozzá Ésaiás, Ámós fia, a próféta, és mondá néki: Ezt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és meg nem gyógyulsz!

2. És Ezékiás arccal a falnak fordulván, könyörge az Úrnak,

3. És monda: Oh Uram, emlékezzél meg arról, hogy én előtted jártam, igazságban és teljes szívvel, és hogy ami jó előtted, azt műveltem! És sírt Ezékiás keservesen.

4. És lőn az Úr beszéde Ésaiáshoz, mondván:

5. Menj el, és mondd Ezékiásnak: Így szól az Úr, Dávidnak, atyádnak Istene: Hallottam imádságodat, láttam könnyeidet, ímé, még napjaidhoz tizenöt esztendő adok.

6. És az assíriai király kezéből megszabadítalak téged és e várost; megoltalmazom e várost!

Ahogy mondtam, ítélet szállt a királyra és most olvastuk, hogy halálosan megbetegedett. Isten szólt a prófétának, Ésaiásnak, hogy menj el a királyhoz és vidd el az üzenetet, egy rossz hírt, hogy írjon végrendeletet. Ezen Ezékiás megrendült és Istenhez fordult gyorsan. Isten az imákat meghallgatja, ugye? Amikor szívből jön az ima. Mi történt? A próféta már majdnem kiment a kapun vagy ki is lépett a kapun, amikor Isten megint szólt hozzá, hogy menjél vissza, van egy másik üzenet! Kegyelmet kap a király, mert szívből imádkozott, kap még tizenöt évet az életéhez. Fontos, hogy ne mulasszuk el a hálaadást! A hálaadás elmulasztása ítélettel jár. Isten elvárja, hogy elismerjük Őt, hogy Te voltál az, aki meggyógyítottál, Te voltál itt és itt ezen a ponton, amikor a karjaidba vettél vagy megőriztél egy balesetben. Ugyanis ezek mind Isten kedvességei felénk, és Isten kedvességeire nekünk megfelelően kell reagálni, azaz hálát adni.

Ezékiásnak is ezt kellett volna tennie, amikor a nép megköszönte az ellenségtől való szabadítást, hogy hálát ad Istennek, hogy Uram, hálát adok, mert Te végezted ezt, és elmondani a népnek is, hogy ezt Isten tette. A hálaadás egy életvitel legyen! Nagyon fontos köszönetet mondani Istennek, és erről szólnak a bizonyságok az újságunkban. Nagyon nem helyes az, ha az emberek szégyellik a nyilvános bizonyágtételt egy gyülekezetben, főként

Pesten, ahol ez kamerák előtt történik. A 2Korinthus 2,14-ben azt nézzük meg, hogy a hálaadás és a győzelem között van-e kapcsolat?

2Korinthus 2,14.

14. Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban, és az Ő ismeretének illatát minden helyen megjelenteti általunk.

Mit tesz a hálaadás? A hálaadás helyet ad Istennek. A zúgolódás az ellentéte, mert nem ad helyet Istennek, hanem csak az ellenségnek. A hálaadás dicsőséget ad Istennek. A hálaadás magasztalja Istent. Ilyen szempontból is fontos a hálaadás, és ilyenkor felmerül a kérdés, hogy mi mindannyian egyenként, otthon hálaadók vagyunk-e, vagy még jobban rá kell állni erre a vonalra? A hálaadás egy nyitott szívet takar, mert a bezárt szív nem tud hálát adni, az magába fordul. A hálaadás gyakorlatilag egy alázatot is jelent, hogy alávetem magamat Istennek, mert én kisebb vagyok, mint Isten. Nem úgy, mint az egyszerű keresztény, hogy én is tudok annyit, mint a pásztor, neked nem fontos elmenni gyülekezetbe, majd én eljövök hozzád és imádkozok, rád teszem a kezemet és kész! Aki ezt elhiszi, az kimarad a gyülekezetből. Van még egy Igénk a 2Korinthus 4,15 – itt egy láncreakciót figyelhetünk meg.

2Korinthus 4,15.

15. Mert minden tiérettetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőséggé tegye az Isten dicsőségére.

A Bővített fordítás pedig így szól:

2Korinthus 4,15. AMP

15. Mert mindezen dolgok tiérettetek történnek, azért, hogy több kegyelem, isteni jószág, és szellemi áldás áradjon ki egyre több és több ember felé, és ez sokak által megsokszorozódva, a hálaadást egyre bőségesebbé tegye, az Isten dicsőségére.

Az ÖrömHÍRmondó újságunk végén olvashatunk egy kis evangelizációs üzenetet, ami pont arról szól, amiről beszéltem az alkalom elején, hogy ne csak a szűkös, látható anyagi forrásunkra tekintsünk. Ha egy keresztény áldott, és szól az Úr, hogy annak a másíknak segítségre van szüksége, és anyagilag megáldotta, túlcsoordulóan, mert Isten túlcsoorduló, és hogyha neki nincs mindarra szüksége, akkor ő abból tovább megáldhat másokat. És akkor egyik is, a másik is, a harmadik megsegített is elkezd hálálkodni, és hálaadóvá válik. A hálaadás egy láncreakciót indít be. Ha hálaadóak a keresztények, akkor a kegyelem növekedik rajtuk, sokasodik felettük, és így még több áldásban részesülnek. Tehát elindul egy ilyen körfolyamat. Ugyanis Isten kegyelme nélkül nincsenek kifizetve a számláink. Isten kegyelme nélkül kudarc az élet. Isten kegyelme nélkül nem jutunk ötről a hatra. Isten kegyelme nélkül nincs Szent Szellem vezetés, mert nem hallanak Istentől. Márpedig a Szent Szellem meg akarja mutatni, hogy hol vannak az ördög csapdái, hogy ki lehessen azokat kerülni. Isten kegyelme nélkül völgymentet jön, meg a legyőzöttség. Tehát mind nagyobb kegyelemre törekedjétek, és a hálaadás, és az alázat ennek a kulcsa.

Az Ige azt mondja, hogy igazak vagyunk, mert a szent vér bennünket megtisztított, igazgá tett, és igazként látjuk, hogy mit kaptunk Istentől Krisztusban, saját érdem nélkül. Az egész üdvösséget, mert kegyelemből kaptátok, és nem cselekedetek által. Tehát a növekvő hálaadás több kegyelmet eredményez, és több áldást von maga után.

Két esetet nézünk meg még utolsó részként. Apostolok cselekedetei 12,5-ben azt olvassuk, hogy Pétert bebörtönözték, nem azért, mert bűncselekményt követett el, de olyan módon tartották fogva, mint egy nagy bűnözőt. És akkor máris adhatunk hálát, hogy Uram, köszönjük, hogy nálunk nem üldözik a keresztényeket! Mert a Távol-Keleten bizony erős megpróbáltatásokban van részük. A 700-as klub tévé műsorban néha látni ilyet. (Gyógyító kenet munkálkodik, most éppen a combban. Ez vagy ér, vagy csont, ezt mindenki maga tudja, hogy melyik verziója, de comb területén ott van a kenet.)

Apostolok cselekedetei 12,5.

5. Péter azért őrizteték a fogságban, a gyülekezet pedig szüntelen imádkozik vala az Istenhez érette.

A 12,4-ben azt olvassuk, hogy négy négyes katonai szakasszal őrizték. Ha beszorozzuk, láthatjuk, hogy tizenhat katona vigyázott egyetlen evangéliumhirdetőre, Péter apostolra. A 6-os versben olvassuk, hogy két vitéz között megkötözvén két láncsal, és örök őrizték, még kint az ajtó előtt is. Tehát mint valami súlyos bűnözőt. A gyülekezet mit tett? Az 5-ös versben hallottuk, hogy szüntelen imádkozott. A gyülekezet egyik feladata az, hogy foglalja el az imahelyét, az őrhelyet. Ahogy az Ószövetségben olvassuk, hogy a törésre kell állnunk. A törés azt jelenti, hogyha a várfalon történt egy áttörés, akkor az megsérült, egy nyílás keletkezett, akkor oda kell gyorsan vonulni, hogy az ellenség ne tudjon betörni. Mi történt a szüntelen imádkozás hatására? Egy természetfeletti szabadítás, mert Péter ebből a lebilincsel, sok örrel őrzött helyről kisétált, és elment az övéihez. Ott meg azok úgy meglepődtek, hogy az ajtónál kicsit várakoznia kellett.

Az utolsó Igénk az Apostolok cselekedetei 16,25. Pál és Silás került hasonló helyzetbe. De előtte az történt, hogy ment utánuk a jósló szellemmel rendelkező leányka több napon keresztül, és szolongatta őket. Ez ott van a 18-as verstől. Mit tett Pál? Nem az első napon, hanem valamelyik következő napon szólt annak a jövendőmondó szellemnek, annak a démonnak, hogy menj ki abból a lányból! Azért nem az első napon, mert várt a Szent Szellem vezetésére, hogy ehhez meglegyen a Szent Szellem mozdulása. Ez a lány a gazdájának hasznot hajtott, mert biztos, hogy jósolt, és ebből lett a nagy baj, hogy megszűnt a jövedelem. Nincs démon, nincs jóslás, nincs pénz. A 22-es versben megvesszőzték őket, sok ütést mértek rájuk. Képzeljétek el a hátukat ezek után, tömlöcbe vetették őket, nem is a külsőbe, hanem a belsőbe, mint valami nagyon nagy bűnözőket, a lábaikat kalodába szorították. Képzeld el, hogy ülsz a hideg kövön, a hátadat jól összeverték, sajog, fáj, ég, a lábad lezárva bent van a kalodában, nem sok választási lehetőség van. Mit tett ez a két apostol, Isten két felkentje?

Apostolok cselekedetei 16,25.

25. Éjfél tájban pedig Pál és Silás imádkozván, énekekkel dicsőítették az Istent. A foglyok pedig hallgatják vala őket.

Mikor történt ez? Éjfélkor, tehát a nap legsötétebb órájában. Ha az életed legsötétebb időszaka bekövetkezne, akkor vegyél példát róluk. Jajgattak? Siráncokoztak? Panaszkodtak? Beírtak a panaszkönyvbe? A legnagyobb hatalomhoz fordultak, Istenhez imádkozván, és énekekkel dicsőítették Őt. Ez körülbelül úgy nézhet ki, kicsit viccesen és kisarkítva. Ahogy te sem szereted, ha éjfélkor felébresztenek, Isten is hall valami nagy lármát az éj közepén, megdörzsöli a szemét, kinéz az erkélyről, lenéz a földre, és látja, hogy Pál és Silás ott vannak a börtönben, és Őt dicsőítik, magasztalják, és énekelnek, és hálát adnak. Jaj de jó, igaz, hogy éjfél van, de jól esik! Tehát fölfelé szállt a dicséret, az ima, a hálaadás. Tudjátok, hogyan működik a páternoszter? Liftszerű, egyik fele mindig fölfele megy, a másik mindig lefelé, úgy kell beleugrani. Fölfelé megy az ima, a hálaadás, a másik felén pedig jön le a kenet, Isten ereje, benne az angyalokkal.

A következő részben az történik, hogy megrázták az angyalok a börtönt, azt hitte mindenki, hogy földrengés volt, és ezek a kalodák, bilincsek mind kipattantak. Mi ez, ha nem Isten kegyelme? Ez nagyon jó példa arra, hogy ha bajban vagyunk, nem siráncokozunk, nem panaszkodunk, hanem dicsérsük Istent, hálát adunk Neki, mert tudjuk, hogy Ő nagyobb, és Ő ki tud ebből bennünket szabadítani. Tehát a problémák közepette is dicsérték Istent, hálát adtak Neki, magasztalták Őt, és meglett a végeredmény, meglett a szabadulás.

Hisszük, hogy az Úr ad egy nagyobb képet arról, hogy a hálaadást nagyobb kegyelem követi, a nagyobb kegyelmet pedig szabadulás, és áldás. Úgyhogy legyen hálaadó szívetek, mert az meghozza a gyümölcsét! Böven meghozza a gyümölcsét. Mindehhez jó hálaadással fogunk állni. Hálát adunk a gyülekezet növekedéséért, mert a magok, amik el lettek vetve, lehet, hogy sok ideje, de a mag tudja, hogy mi a dolga. Az Ige is mag, és tudja a dolgát, hogy

ki kell kelnie. Ha valaki hiányzik, akkor nem csak a pásztnak hiányzik, hanem a nyájnak is. Fontos a megközelítés, hogy megkérdezzük-e, hol voltál a múlt héten vagy sem? Lehet ettől félni, és azért nem jön, hátha megkérdezik, hogy hol volt. Van ilyen. De ha nem volt a múlt héten, és most itt van, akkor mondjuk azt, hogy hálát adok, Uram, hogy itt van az én testvérem! Ez két megközelítési mód. De ugyanezt lehet átvinni a családba, és mindenhol, a munkahelyre, bárhova. Próbáljátok ki! Alkalmazzátok, mert működik. Isten Igéje mindig működik, ha működtetik. A hálaadás megváltoztatja a légkört. Egyszerűen csak hálát adunk a gyermekeinkért. Belegondoltam, hogy a világban ahogy élnek, az milyen teher, és milyen súly lenne. Amikor ezt az ember meglátja, akkor innentől jön a hálaadás. Hálát adok, Uram, a „főnyereményemért”. Egyik pásztorársunk férje nem mindig nézte jó szemmel, hogy gyülekezetbe jár a felesége, meg túl sokat jár oda. Ezért a pásztor elkezdte a férjét „főnyereménynek” nevezni. Ez is a hálaadásnak egy módja. A szavak, a kimondott szavak változásokat hoznak, munkálják a hangulatot, a légkört, mert a szavainknak teremtő ereje van. Halleluja! Boldogra prédikáltam magam. Hálát adunk, hogy itt voltatok! Hálát adunk a türelmetekért, hogy meghallgattatok!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi és szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, a szívemet megnyitom, és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet. Ámen.

Plusz

Volt imakonferencia, és súlyos helyzetek vannak, tehát imádkozni kell, mert órallóként állított Isten bennünket bizonyos helyekre. (Ez. 22,30) Ezeknek megvan a pontos terve. Az imák fontosságával kapcsolatban kaptam egy emailt egyházon kívülről, de igazából annyira megragadott, és annyira jól ábrázolja az imák fontosságát, hogy megosztom veletek.

Kapott egy látást, egy betekintést egy hölgy. Következőt látta: Magyarország fölött van egy nejlonszövet. Mint egy nagy fóliasátor. Ugye, esik az eső, ami Isten áldása ebben a tekintetben, de a fólia felfogja azt, így nem érkezik le a földre. Ott gyűlik a fólián. Tudjátok, amikor a ponyván a behajlásban ott gyűlik benne a víz. Ezek a dolgokat felsorolja, hogy mi okozza ezt az áldásvonást. Istenellenes dolgok. Ahogy a szentek elkezdtek imádkozni lent a földön, az imáik úgy szálltak fel, mint egy kard. Akkor ettől a szúrástól, döféstől a fólia kilyukadt, és először csak cseppenként jött a víz, aztán ahogy tágította a lyukat a nagy nyomás, akkor az egyre nagyobb lett, és már folyt. Utána képzeljétek el, hogy az a fólia szétszakadt, és zutty, kiömlött a földre a sok víz! Korábban is voltak próféciák arról, hogy az utolsó időben egy hatalmas Szent Szellem kiáradás, egy áldás érkezik a földre. De ez a fólia egy példázat, látás, ami nagyon jól szemlélteti azt, hogy az imák mit képesek elvégezni. Hogy az egyházunkat Isten órallóul állította Izrael háza mellé.

Ezt a helyet, ha nem töltjük be, akkor el is lehet veszíteni. De ugyanez igaz kicsiben, például Ságvár és a környékére vonatkozóan, hogy Isten órallóként állított ide benneteket, hogy az imádságukat elvégezzük. Jönnek a választások, és sok minden más. Hogy jól menjenek a dolgok, amit hoznak rendeleteket, határozatokat, azok pozitívak, és kedvezők legyenek a

keresztényeknek. Tehát az imamunka egy nagyon fontos dolog, ezért nagyon hasznos, a kék és zöld imakönyvünk.

Tanultunk arról, hogy az Úr Jézus az útnyitó. A pásztor elől megy, és a nyáj követi a hangját. Nem gondoltam volna, hogy Izraelben ezt valóságosan a gyapjas négylábú bárányokkal is így teszik, hogy a pásztor nem mögöttük tereli őket, hanem előttük megy, és vezeti őket. Valóságosan. Akkor egy turistacsoportnak ezt elmondta az idegenvezető, és az útjuk közben mit látnak? Megy a nyáj, és hátul megy egy ember. Megkérdezték a keresztény turisták, hogy akkor most, hogy van? Hát kíváncsi volt az idegenvezető is, és kinyitotta az ajtót, és megkérdezte: ember, hát nem úgy szokták itt, hogy elől megy a pásztor, és utána megy a nyáj? De igen – jött a válasz –, csak én nem a pásztor vagyok. Én a mézárós vagyok! Úgy hogy érdemes odafigyelni erre, hogy terelnek bennünket, vagy követünk valakit.

Tegnap született az Úr dicsőségére két üdvösség. Hozzánk jöttek. Most azért mondom ezt el, hogy a lehetőséget érdemes kihasználni. Múltkor összeakadtunk két termékbemutatós hölgygel, néha kiállnak az áruházba, és sorsjegyet adnak. Jó, elfogadtam, kitöltöttem, bedobtam. Fölhívtak, hogy nyertünk! Nagyon jó! Ez karácsony előtt volt. Be akartak hívni Siófokra. Mondtam, hogy én lelkész vagyok, most nem érek rá, most nem tudok bemenni. Kihozzák a lakásra, mondták. Jó. De itt már mindjárt az a gondolat jött be, hogy itt az Úr valamit készít. Meg is volt az időpont, és akkor lemondták. Aztán utána adtak egy újabb időpontot, hogy itthon legyünk. Hát a családom nem nagyon repesett ettől, de akkor elmagyaráztam, hogy ez nem arról fog szólni, amire gondoltak, hanem az Úrról fog szólni. A két hölgy megérkezett, helyet foglaltak, az egyik elkezdte volna mondani. Mondtam: egy pillanat, bocsánat, de én mindig imával szoktam kezdeni. Közel háromnegyed órájuk volt ránk, utána mentek tovább. Én mindig imával szoktam kezdeni. Ha nincs ellene kifogásuk, akkor kezdenék imával. Mondtam egy rövid imát, hogy az Úr vezessen bennünket, és áldása legyen velünk. Jó. Veszi a levegőt, hogy nekilát majd a termékekről beszélni, és mondom, viszont lenne még egy kérdésem: önök keresztények? Adtam nekik egy könyvjelzőt, kártyanaptárt, hogy ezen van egy gyönyörűséges ima, elmondanánk együtt? Hozzáteszem, hogy előtte meg kell kötni az ellenállás szellemét! – Természetesen! – jött a válasz. És imádkoztuk. Örvendezés volt a mennyben, mert megkérdeztem, hogy van üdvösségük? Hova kerülnének, hogyha itt lenne az idő? Hát azt nem nagyon tudták. De utána a végén már testen kívüli élményeknél jártunk, de 10 perc azért maradt a termékekre is a végén. A lehetőséget meg kell ragadni. Kérdéseik is voltak.

Van még egy kis apróság. A keresztényeket ki kell, hogy vezesse? A Szent Szellem, vagy a hústest? Egyértelmű, hogy a Szent Szellem! Jó volt a felelet. Következő történt. A Békevár egyik munkatársát – mert már egy munkacsoportról lehet beszélni, akiket az Úr előhoz, hogy mindenki munkálkodjon egy-egy területen – a munkahelyén mindig inzultus érte, a főnöke mindig gorombán bánt vele, egyre jobban. Végül mindig megbánta, és bocsánatot kért, de hát mindig belerúgott egy párszor, belelépett a lelkébe. Végül felmondott, ezt most nem tudom pontosan, talán már fél éve, de azóta még nem lett munkahelye. Volt több helyen jelentkezni, de még nem jött valóságba a munkahely. Aztán beszélgettünk erről, és most föl is került a Békevárra egy tanítás, a második része: A te bőséges helyed. Egy olyan címszó alatt, hogy az Elrendelt helyed. Úgy találjátok meg, hogy: Elrendelt hely. Nagyon sok megértést adott ez nekünk ezzel az esettel kapcsolatban is. És ha nyitott fülekkel hallgatjuk a pesti tanításokat, akkor benne volt, hogy Isten elvihet olyan helyre, ahova nem kívánczol, de az Úr elkészíti a helyedet, hogy ott valamit végezz el. Tehát, nem tudom eldönteni, persze nem is nekem kell eldönteni, hogy a testvérünk hústestből, az érzékszerveire, az érzéseire hagyatkozva lépett-e ki, vagy valóban ott megszűnt ott a tevékenysége, pályafutása, és Isten készít neki valami mást. A lényeg az, ami ebből ki kell, hogy világosodjon az, hogy ne engedjük meg, hogy az őt érzékszervünk uraljon bennünket! Sérülhetnek az érzelmeink természetesen, mert a világban

vagyunk. De tudjátok, úgy is, hogyha Jézus az Urunk, márpedig Jézus az Urunk, akkor az Ő megkérdezése nélkül semmit sem lenne szabad cselekednünk. Úgyhogy ezeket ilyen esetben mérlegelni szükséges azért, hogy azon a helyen legyünk, ahova Isten rendel bennünket. Az Isten által elrendelt hely a mi bőséges helyünk. Akkor mi történhet most, hogy ez vagy az? Széna vagy szalma? Levágjuk az érzelmeket, meg a fizikai érzékszerveket, hogy mit láttam, mit hallottam, tehát az öt testi kontaktust a világgal. És az Ige azt mondja, hogy a békességünk legyen a döntőbírónk minden esetben. Ez akkor is így van, ha valakinek a testén van egy tünet, és neki az van a szívében, hogy orvoshoz menjen, mert akkor abban van békessége. Vagy abban van békessége, hogy az Igén álljon meg, és nem kell neki influenza oltóanyag, akkor ne menjen. Tehát a bennünk levő békesség mutatja meg, hogy most melyik irányba kell nekünk billenni ahhoz, hogy helyesen lépjünk. Tehát hogyan kell döntenünk.

A másik pedig, hogy Isten megtanított bennünket imádkozni. Ahogy haladunk az időben, egyre többet tudunk, egyre hatékonyabban tudunk imádkozni, és amikor látunk bajba levőket körülöttünk, akár munkatársakat, akkor igazából nem a sajnálkozás a helyes megoldás. Beszéltünk arról, hogy a sajnálat ajtót nyit az ördögnek. Helyette Uram, eléd helyezem őket, kegyelmedre bízom őket, és viselj gondot róluk, és áldd meg őket egy még jobb munkahellyel! Tehát minden tekintetben az lenne a fontos, és kívánatos és szükséges, hogy az Úr szemszögéből nézzük a helyzetüket, és az Ige sehol nem mondja, hogy a keresztyén sértődjön meg. Néha bekerülünk puskaporos helyzetbe is, én is beszéltem még az előző alpolgármesteri ciklusban ilyenekről, de sokszor tesz Isten oda bennünket, még ha az a szituáció nehéz is, hogy valamit el kell végezni. Itt a szellemi munkára gondolok. Végül is a pulpitusról alapvetően hallhattok, a döntés pedig mindenkinek a saját hatáskörében van, ott születik meg, de a döntések elkerülhetetlenek. Mindenkinek saját magának kell meghozni a döntést. Tanácsolni lehet, tanácsot adni lehet, mert a szolgálók felett a tanácsadás szelleme is ott van. Kérnek még interneten is különböző tanácsot, érdekes módon három asszony hívott fel családi problémákkal, házassági problémákkal. Ami az ember szívére jön, az természetesen megosztja velük.

Isten bölcsőbb, mint mi, és amikor erre az ember rájön, az egy dicsőséges dolog. Hogy ezt az elrendelt helyről szóló tanítást végigolvastam, mindig elolvasom, mert olvasatlanul nem teszek ki az internetre semmit sem. Ebből magam is épülök, és úgy vettem észre, hogy az Úr abba az irányba vezet, vissz, hogy a nyáj, ami a pásztorokra bízott szerte a világon, annak a megőrzése egy súlyponti kérdés legyen.

Adjunk hálát Istennek, hogy az Úr megőrzött bennünket itt egységben az elmúlt évben, és hisszük, hogy ez az egység ugyanígy megmarad továbbra is. Tehát az Isten által elrendelt hely az a legfontosabb. Mert ott van a kijelentés, ott van a szellemi táplálék, ott van a fizikai ellátás, és minden-minden. Olvastam valamit, azt hiszem Keith Moore tanításában, és eddig én sem értettem. Maradj ezeknél a könyveknél, amik itt vannak, és ne kalandozz el nagyon messzire! Főképp, akik nem növekednek fel még kellőképpen, elkalandozva könnyen bekapnak egy kakukktójást. Keith Moore is Kenneth Hagin tanítvány. Azt mondja, hogy először kezdte repülőgépet vezetéssel, aztán kapott szolgálatot, mert az Úr előléptette. Kezdte elővenni más tanító könyveit, ami nem azt jelenti, hogy egyedül csak ez az egy jó és tiszta egyház van, ahol tisztán tanítják az Igét, ezen kívül van sok jó. Hagin mellett is volt sok jó, csak Isten elmagyarázta neki, hogy téged a szellemi kapcsolatok által ebbe a kötelékbe helyeztelek be. Amikor letette a külsős könyveket, tanításokat, csak a Hagin tanításokra állt rá, sokkal hatalmasabb kijelentést kezdett el kapni belőle. Növekedést mindenféle területen.

Tehát maradjunk azokban a kapcsolatokban, ahova Isten rendelt. Lehet, hogy erről még fogunk tanítani, mert nagyon érdekes és nagyon fontos ez a tanítás. Isten elrendelte, hogy mik legyünk, minek tanuljunk. Ha nézitek, hogy hány pályamódosítás van az életben, ez mind annak a következménye, hogy nem azt tanulta, amire Isten elhívta, és persze hogy nem megy neki. De hányszor mondják az emberek azt, hogy Isten is erre teremtette. Ugye ismeritek ezt a

mondást? Akinek olyan jól megy, olyan olajozottan megy, annak az az elhívása. Tehát a Isten elrendelte, hogy kikkel kell kapcsolatban lenni. Ez vonatkozik a családi kapcsolatokra, vonatkozik a gyülekezeti kapcsolatokra, a munkahelyi kapcsolatokra, úgyhogy ebből egy fontos megértést kell, hogy vegyünk. Aki velünk tart, az halad, aki kimarad, az lemarad! Bocsánat, hogy túlóráztunk.

A kijelentés és bölcsesség szellemét árasztjuk ki azok felett, akik eltévedtek egy kicsit a sötét erdőbe, mert a kijelentés által Isten meg tudja világítani számukra azt, hogy mi a jó, mi az, ami Tőle van. Halleluja! Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

